

bindelse det staar med en Bestyttelse for Landbruget. Naar der skulde være Tale om at gavne Landbruget under disse ugunstige Vilkaar, maatte det absolut gjøres saaledes, at det kom Koedyrterne til Gode; men som det er foreslaaet her, vil det jo udelukkende komme Fabrikkerne, Aktieselskaberne, til Gode. Koedyrterne staa i Alford med Fabrikkerne i Reglen for et Tidsrum af flere Aar og faae deres faste Priser. Smidlertid synes jeg ikke, skjøndt det jo ikke kan nægtes, at det sidste Aar har været et meget ugunstigt Aar for hele denne Industri, at dette giver tilstrækkelig Anledning til allerede at begunstige disse Aktieselskaber. Det har jo dog viist sig i de Aar, der ere gaaede forud for de sidste to Aar, at det har været en glimrende Industri, og fordi der tilstøder et enkelt Aars Nedgang, er dermed jo ikke givet Andet, end at et følgende Aar fuldkomment vil kunne opveie Tabet fra det foregaaende. Det er jo saaledes i det Hele taget i alle Forhold i Landbruget, at det ene Aar ikke er som det andet, hverken i Henseende til Avel eller Priser; følgerig er det urigtigt at vise et eller maaske flere Konjortier et saadant Hensyn; thi man maa forudsætte, at Konjunkturerne, selv om de have været nedgaaende til en Tid, atter kunne gaa op, og de ere vistnok allerede gaaede saa meget op, at Industrien fuldt og vel vil kunne betale sig og svare et antageligt Udbytte. Af Hensyn dertil er der altsaa ikke Noget at gjøre. Skulde der gjøres Noget, maatte det gjøres paa en Maade, hvorved det kom Koedyrterne, altsaa Landbruget, mere direkte til Gode. Forslagets § 3 skal jeg ikke opholde mig ved. Det Gnefte, jeg kan sige derom, er, at jeg maatte være betænkelig ved den alene af den Grund, at dette jo, i Fald det andet Forslag i § 2 skulde gjøre nogen Nytte for vor egen Sukkerindustri, i Grunden vilde ophæve denne Nytte, idet Bestyttelsen vilde komme St. Croix til Gode i Stedet for vor egen Sukkerindustri.

Naar jeg nu betragter hele Lovforslaget, saa bliver summa summarum for mig dette, at Statskassen ingen Indtægt faar, idet § 4 opgiver Kultoldden, at Landbruget ikke faar nogen Bestyttelse, og at en ny Skat derimod bliver lagt paa de Produkter, som man indfører i Landet for at omsætte dem i Fedevarer, der sendes ud af Landet. Derhos faar den almindelige jævne Befolkning en forhøiet Skat paa Brændevin, og de Penge, som gjennem disse to nye Skatter komme ind, gaa over til de store Jernbaneselskaber, de store Dampskibsselskaber og de store Fabrikker, kort sagt, alle de store Kulforbrugere, men de komme ikke den jævne Befolkning til

Gode. Det Resultat, som Enhver, der tænker ganske jævnt over Lovforslaget, maa komme til, er simpelt hen det, at det ikke kan feile, at der er mange Forholdsregler, der kunne træffes for at ophjælpe Landbruget, men det bliver ikke af denne Slags. Det forekommer mig ogsaa, at det er for meget forlangt af en Minister, der har saa mange alvorlige Tanker, som Conseilspræsidenten har, og navnlig saa mange Spekulationer over Forsætningen, som han har, at han skal selv overveie og sætte sig grundig ind i ethvert Lovforslag, der skal forelægges. Han har sine Kræfter til at udarbejde Lovforslag, men det forekommer mig, at naar han lader udarbejde Lovforslag, hvad enten det nu er som dette i Landbrugets Interesse, eller det er for at støtte Arbejderbefolkningen paa dens gamle Dage i Form af Alderdomsforsørgelse eller for at afhjælpe og lindre Arbejdsløshedens Truf, saa er den høitærede Minister meget uheldig. De Lovforslag, som han har affattet, have bestandig været misvisende. Lovforslaget om Alderdomsforsørgelsen viste ikke hen til Arbejderbefolkningen, men til den mere velstillede Middelstand, Lovforslaget om Arbejdsløshed viste hen til at faae fremmet Arbejder, som Ministrene i deres Administration sætte særlig stor Pris paa, men hvorved den store Del af Befolkningen rundt om i Landet, Halvdelen af Befolkningen, Kvinderne, og mange Slags Professionister slet ikke komme i Betragtning. Den Bei, der skulde hjælpe dem, nemlig den direkte Understøttelse, kunde Ministeren slet ikke gaa ind paa. Følgelig havde Lovforslaget en feil Adresse, og det kom ikke til Arbejderne. Naar dette Lovforslag er adresseret til Landbruget, saa har det en feil Adresse, thi det kommer udelukkende ganske Andre til Gode end Landbruget. Nei, man lægger en Skat paa Landbruget og gavner de store Fabrikker, de store Grossister og de store Aktieselskaber ved en Nedsettelse i Kultoldden. Lovforslaget forekommer mig derfor absolut forkasteligt, og jeg tillader mig at anbefale det til Forkastelse.

Den fungerende Formand (Søgsbro): Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Bluhme: Jeg vil i Anledning af, at nogle Udtalelser af mig igaar ere bleve misforstaaede, tillade mig at bemærke, at det selvfølgelig ikke har været min Hensigt ved mine rent saglige Udtalelser enten at angribe Regjeringen, Sagførerstanden eller noget Medlem af samme. Jeg ønskede kun i mine Ud-